

- Obiekty ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków zostały zawarte w "Załączniku B" (Załącznik 1.2.B) do Studium.
- Obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków zostały zawarte w "Załączniku C" (Załącznik 1.2.C) do Studium.

Ogólne zasady dotyczące obiektów i obszarów ujętych w rejestrze oraz ewidencji zabytków:

- 1) Obiekty ujęte w wojewódzkiej oraz gminnej ewidencji zabytków należy przewidzieć do trwałej adaptacji, z zachowaniem ich tradycyjnych dla miejsca form i faktur;
- 2) Adaptacja i modernizacja powinna odbywać się na zasadach zapewniających zachowanie istotnych dla miejscowej tradycji form architektonicznych, proporcji i gabarytów, detalu, materiałów i faktur wypraw zewnętrznych;
- 3) Wszelkie działania dotyczące zmiany gabarytów, zmian w sposobie dyspozycji i artykulacji elewacji – czyli takie, które mogą mieć wpływ na stan zachowania lub zmianę wyglądu obiektów:
 - znajdujących się w rejestrze zabytków – wymagają uzgodnień z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków,
 - znajdujących się w wojewódzkiej oraz gminnej ewidencji zabytków – wymaga konsultacji z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;
- 4) Ewentualna konieczność rozbiórki zabytku włączonego do ewidencji powinna być przeprowadzona zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.1.3. Zaewidencjonowane stanowiska archeologiczne

W ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków figuruje ponad 650 stanowisk archeologicznych, których wykaz umieszczono w „Załączniku A” (Załącznik 1.2.A).

Postuluje się, aby tereny na których stwierdzono występowanie stanowisk archeologicznych pozostały otwarte (niezabudowane). Ewentualna zmiana zagospodarowania tych terenów winna być poprzedzona badaniami archeologicznymi, których wyniki zadecydują o dopuszczalnym zakresie działalności inwestycyjnej. Na prowadzenie badań archeologicznych wymagane jest uzyskanie pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Ochrona stanowisk archeologicznych polega na uwzględnianiu w zagospodarowaniu przestrzennym i przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego następujących zasad:

- wskazanie stanowisk w planie miejscowym;
- prowadzenie wszelkich działań inwestycyjnych po przeprowadzeniu badań, bądź przy udziale archeologa, z możliwością zmiany nadzoru archeologicznego na badania archeologiczne w przypadku odkrycia zachowanych obiektów archeologicznych i architektonicznych na zasadach przepisów odrębnych;
- możliwość odstąpienia od w/w czynności w przypadkach uzgodnionych z organem ds. ochrony zabytków.

Lokalizacja stanowisk archeologicznych została przedstawiona na rysunku Studium pt. Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna.

6.1.4. Obowiązujące strefy ochrony konserwatorskiej oraz obszary proponowane do objęcia ochroną w formie nowych stref ochrony konserwatorskiej

Obowiązujące strefy ochrony konserwatorskiej "A", "B", "E" zostały naniesione na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna*. Ponadto adaptuje się strefy ochrony konserwatorskiej wyznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego - są to strefy "A", "B", "C", "E", "W". Ze względu na skalę w której sporządzane są miejscowe plany oraz fragmentaryczny charakter wyznaczonych stref, nie wprowadza się ich na rysunku Studium, informując o nich w Tabeli nr2.

Tabela 2. Strefy ochrony konserwatorskiej wyznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

L.p.	Nr uchwały MPZP	Strefy ochrony konserwatorskiej obowiązujące na mocy uchwalonych MPZP - ustalenia	
1.	III/37/98 z dnia 98.12.08	B	Położenie terenu w strefie „B” ochrony konserwatorskiej, obliguje właścicieli terenu do uzgodnienia wszelkich nowych inwestycji z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
2.	IV/53/98 z dnia 98.12.29	B	Teren położony w strefie ochrony konserwatorskiej „B” – z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków należy uzgodnić lokalizację nowych obiektów lub przebudowę istniejących budynków zabytkowych.
3.	XI/130/99 z dnia 99.08.31	C	Położenie terenu w strefie konserwatorskiej ochrony ekspozycji i krajobrazu – obliguje inwestorów do stosowania indywidualnych projektów budowlanych, uwzględniających ukształtowanie terenu oraz uzyskanie uzgodnienia z Wojewódzkim Oddziałem Służby Ochrony Zabytków.
4.	XXXV/377/01 z dnia 01.10.18	A	Położenie terenu w strefie „A” – pełnej ochrony konserwatorskiej, obligują inwestora do uzgodnienia wszelkich prac z Wojewódzkim Oddziałem Służby Ochrony Zabytków.
		B	Położenie terenu w strefie „B” ochrony konserwatorskiej, obliguje inwestora do uzgodnienia z Wojewódzkim Oddziałem Służby Ochrony Zabytków lokalizację nowych obiektów.
5.	XII/99/2003 z dnia 03.08.29	B	Wyznacza się dla zabytkowych zespołów wiejskich strefę ochrony konserwatorskiej „B” obejmującą obszary podlegające rygorom w zakresie utrzymania zasadniczych elementów istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru i skali nowej zabudowy, w której wszelkie przebudowy obiektów zabytkowych, lokalizację nowych obiektów oraz korekty układu przestrzennego wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
6.	XII/99/2003 z dnia 03.08.29	A	Wyznacza się dla zespołu staromiejskiego strefę pełnej ochrony konserwatorskiej „A” obejmującą obszary szczególnie wartościowe do bezwzględного zachowania, w której wszelkie prace wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, zaś prace ziemne zapewnienia nadzoru archeologicznego.
7.	XIV/133/2003 z dnia 03.12.03.	B	Położenie terenu w strefie „B” ochrony konserwatorskiej, która obejmuje obszary podlegające rygorom w zakresie utrzymania zasadniczych elementów istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru i skali nowej zabudowy – wymaga uzgodnienia ze Służbą Ochrony Zabytków w zakresie lokalizacji nowych obiektów, korekty układu przestrzennego.
8.	XIV/134/2003 z dnia 03.12.03.	B	Położenie terenu w strefie „B” ochrony konserwatorskiej, obejmującej zespół wsi Włocibórz, obligują inwestora do uzgodnienia projektu przebudowy obiektu ze Służbą Ochrony Zabytków, w zakresie charakteru i skali zabudowy.
9.	XVII/169/04 z dnia 04.02.19	C	Położenie terenu w strefie „C” ochrony ekspozycji, obejmuje obszar stanowiący zabezpieczenie właściwego eksponowania zabytkowego zespołu miejskiego, obliguje każdego z inwestorów do uzgodnień z Wojewódzkim Oddziałem Służby Ochrony Zabytków w zakresie określenia intensywności zabudowy i jej nieprzekraczalnych gabarytów.
10.	XXVII/234/05 z dnia 05.01.27	B	Tereny wyznaczone w planie położone są w strefie „B” ochrony konserwatorskiej wyznaczonej dla historycznego zespołu wiejskiego, obejmującej obszar podlegającym rygorom w zakresie utrzymania zasadniczych elementów istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru i skali nowej zabudowy – lokalizację nowych obiektów oraz prace ziemne należy uzgodnić z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków (Delegaturą w Bydgoszczy)
11.	II/17/06 z dnia 06.11.30	B	Strefa „B”: a) Obowiązuje rygor w zakresie utrzymania historycznego rozplanowania i zasadniczych elementów istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru i skali nowej zabudowy; b) Obowiązuje zachowanie historycznego układu zabudowy (linie zabudowy, proporcje gabarytów i wysokości, podziały historyczne, wkomponowanie w krajobraz naturalny), zachowanie zabudowy historycznej (jej konserwacja i rewitalizacja), dostosowanie nowej zabudowy do historycznej kompozycji, zachowanie kompozycji i układów zieleni historycznej, usuwanie obiektów dysharmonizujących);

			c) Obowiązuje uzgodnienie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków remontów, modernizacji, adaptacji obiektów zabytków, uzupełnienie zabudowy, wprowadzania małych form architektonicznych, lokalizacje nowych obiektów, korekty
		E	Strefa „E”: a) Strefą „E” objęty cały obszar planu w granicach jego opracowania, stanowiący zabezpieczenie właściwego eksponowania zespołu zabytkowego miasta; b) Obowiązuje właściwe eksponowanie zespołu zabytkowego, zachowanie jego indywidualnej sylwety, ochrona przed powstawaniem dominant widokowych, zachowanie historycznych relacji przestrzennych, ustalenie nieprzekraczalnych gabarytów i wysokości zabudowy nowowprowadzanej; c) Obowiązuje uzyskanie pozytywnej opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków dla nowych inwestycji.
12.	XIII/90/07 z dnia 07.10.25	A	Na terenie objętym planem ustala się strefę ścisłej ochrony konserwatorskiej „A” terenu cmentarza wpisanego do rejestru zabytków, terenu szczególnie wartościowego, do bezwzględного zachowania. Wymagane jest zachowanie historycznych elementów cmentarza, ich konserwacja, rewaloryzacja rekonstrukcja oraz zachowanie i rewaloryzacja towarzyszącej historycznej zieleni komponowanej. Na obszarze strefy „A” wszelkie prace wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
13.	XX/162/08 z dnia 08.05.29	W	W miejscach określonych na rysunku planu ustala się strefę konserwatorską „W”, która obejmuje obszary o rozpoznanej, na podstawie badań, zawartości ważnych relikwów archeologicznych. Na obszarze strefy wszelka działalność inwestycyjna musi być poprzedzona badaniami archeologicznymi. Zakres prac archeologicznych określony zostaje na etapie uzgadniania projektu budowlanego z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
14.	XXXIII/252/09 z dnia 09.06.25	W	Ustala się strefę „W” ochrony archeologicznej na terenie działki nr 155/1 w Dziechowie, wyznaczonej dla stanowiska archeologicznego nr 53. Strefa położona jest terenie, na którym nie przewiduje się żadnych działań inwestycyjnych.
15.	XLII/318/10 z dnia 10.02.25	W	Ustala się strefę „W” dla której obowiązują następujące warunki konserwatorskie: 1) wszelka działalność inwestycyjna musi być poprzedzona badaniami archeologicznymi na koszt inwestora; zakres prac archeologicznych określony zostanie przy uzgodnieniu projektu budowlanego z wojewódzkim konserwatorem zabytków; 2) obowiązuje uzgodnienie projektu i uzyskanie pozwolenia na prowadzenie prac archeologicznych od wojewódzkiego konserwatora zabytków.
16.	XLVIII/372/14 z dnia 14.09.11	E	Cały obszar objęty planem miejscowym znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej ekspozycji i krajobrazu wyznaczonej dla zespołu historycznego urbanistycznego (Sępólno Krajeńskie – zespół urbanistyczny wpisany do ewidencji zabytków), którą objęto dolinę Sępoleńki i Jezioro Sępoleńskie wraz z nabrzeżem, stanowiącej zabezpieczenie właściwego eksponowania zespołu zabytkowego i zachowania jego indywidualnej sylwety, dla której zasady ochrony zostały określone poprzez ustalenie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego w ust. 2, zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego w ust. 3 pkt 2 oraz parametrów i wskaźników zabudowy oraz zagospodarowania terenu w ust. 6 dla terenu 1 UT.
17.	XIV/110/2015 z dnia 15.11.25	W	Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej: na terenie 9 PU ustala się strefę ochrony archeologicznej „W”, w której należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi.
18.	XIV/109/2015 z dnia 15.11.25	B	Ustala się strefę „B” ochrony konserwatorskiej dla historycznego zespołu urbanistycznego Sępólno Krajeńskiego wpisanego do ewidencji zabytków, oznaczoną na rysunku planu, w której obowiązują: a) zachowanie proporcji wysokościowych zabudowy kształtujących sylwetkę zespołu; b) zachowanie lub nawiązanie zagospodarowaniem terenu do historycznego podziału działek; c) dostosowanie nowej, wprowadzanej w obszarze planu zabudowy, do historycznej kompozycji urbanistycznej w zakresie sytuacji, skali, bryły, podziałów architektonicznych, proporcji powierzchni muru i otworów wraz z nawiązaniem form współczesnych do lokalnej tradycji architektonicznej; d) usuwanie obiektów dyszharmonizujących z uporządkowaniem zapleczy działek; e) zachowanie historycznych ogrodzeń; f) zapewnienie nadzoru archeologicznego w przypadku działalności inwestycyjnej obejmującej prace ziemne - dot. także inwestycji liniowych.

Nieobowiązujące już plany ogólne zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Sępólno Krajeńskie wyznaczały spójny system obszarów objętych ochroną konserwatorską. W studium proponuje się odtworzenie tego systemu wraz z jego aktualizacją wynikającą z dokumentacji przedstawionej przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Na obszarze miasta i gminy Sępólno Krajeńskie Studium wyznacza następujące strefy ochrony konserwatorskiej: „A”, „B”, „E” oraz adaptuje się strefy wyznaczone w planach miejscowych : „A”, „B”, „C”, „E” oraz strefy ochrony archeologicznej „W” przedstawione w rozdz. II.6.1.4. Ponadto

wskazuje się obszary proponowane do objęcia ochroną w formie nowych stref ochrony konserwatorskiej. Granice stref zostały podzielone na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna* na istniejące (obowiązujące) oraz proponowane. Poniżej opisany jest zasięg stref po scaleniu stref obowiązujących wraz z proponowanymi nowymi obszarami.

STREFA „A” – pełnej ochrony konserwatorskiej, obejmująca obszary szczególnie wartościowe, do bezwzględnego zachowania. Wszystkie prace prowadzone na tym obszarze należy wykonywać zgodnie z przepisami odrębnymi wynikającymi z ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Strefa „A” obejmuje:

- najstarszą część miasta Sępólno Krajeńskie: od brzegu jeziora, poprzez Plac Wolności, od rzeki Sępoleńki, ulice Młyńską, Kościelną, Studzienną i Średnią, z zabudowaniami kościoła i jego bezpośredniego otoczenia,
- zespół pałacowo-parkowy w Komierowie,
- zespoły dworsko-parkowe w Łłowie, Skarpie, Trzcianach, Wałdówku, Zbożu,
- kościoły wraz z ich najbliższym otoczeniem: kościół pw św. Andrzeja Boboli w Łłowie, kościół pw św. Wawrzyńca w Lutowie, kościół pw św. Mateusza w Wałdowie, kościół pw św. Józefa wraz z cmentarzem ewangelickim w Włóściborzu.

STREFA „B” – ochrony konserwatorskiej zachowanych elementów zabytkowych, obejmująca obszar podlegający rygorom w zakresie utrzymania zasadniczych elementów istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru w skali nowej zabudowy. Z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków należy konsultować przebudowę obiektów zabytkowych, lokalizację nowych obiektów i korektę układu przestrzennego.

Strefa „B” obejmuje:

- w mieście: dawne drogi handlowe z południa – zabudowę obustronną ulicy Sienkiewicza, Nowego Rynku i Hallera, z zachodu – część ulicy Wojska Polskiego, rejon ulic Jeziornej i Rzecznej, tereny leśne nad południowym brzegiem jeziora, zabudowę między ulicami Komierowską, Wysoką i częściowo Młyńską,
- cmentarze ewangelickie w miejscowościach: Dziechowo, Łłowo, Jazdrowo, Komierowo, Niechorz, Radońsk (2), Sikorz (2), Świdwie, Trzciany, Wałdowo (2), Wałdówko, Wilkowo, Wiśniewa, Włóścibórz (2), Wysoka, Zalesie, Zboże oraz w Sępólnie Krajeńskim przy ul. Chojnickiej,
- cmentarze rzymsko-katolickie w Wałdowie, Komierowie, Lutowie, Piasecznie,
- cmentarz żydowski w Sępólnie Krajeńskim (w lesie przy południowym brzegu jeziora Sępoleńskiego),
- cmentarz choleryczny w Wałdowie,
- zespoły folwarczne i wiejskie w miejscowościach: Dziechowo, Łłowo, Jazdrowo, Komierowo, Komierówko, Lutowo, Lutówko, Niechorz, Piaseczno, Radońsk, Sikorz, Teklanowo, Trzciany, Wałdowo, Wałdówko, Wilkowo, Wiśniewa, Włóścibórz, Wysoka, Zalesie, Zboże,
- zespół zabudowań dworca kolejowego w Wysokiej,
- młyny: wodno-motorowy w Niechorzu oraz wodny w Wałdówku,
- dwór wraz z otoczeniem w Niechorzu.

STREFA „C” – ochrony pośredniej – ekspozycji. Obejmuje obszar stanowiący zabezpieczenie właściwego eksponowania zespołu zabytkowego, głównie oznacza tereny wyłączane spod zabudowy lub określa jej nieprzekraczalne gabaryty.

Strefa „C” rozciąga się wzdłuż rzeki Sępoleńki, wraz z zabudową wzdłuż ul. Sienkiewicza. Brak zabudowy kubaturowej w obrębie doliny pozwala na pełną ekspozycję starej zabudowy. Strefa „C”

występuje również uzupełnienie ochrony ekspozycji dla zespołów dworsko-parkowych w Lutówku i Trzcianach oraz zespołu pałacowo-parkowego w Komierowie.

Zasięg wszystkich stref ochrony konserwatorskiej został wskazany na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna*. Szereg z nich łączy się ze sobą lub we fragmentach nakłada, stąd wykazano strefę wynikową.

6.1.5. Ochrona dóbr kultury współczesnej

W studium nie wyznacza się obszarów ochrony dóbr kultury współczesnej. Dobra kultury współczesnej, jako elementy krajobrazu kulturowego gminy podlegają ochronie polegającej przede wszystkim na ustaleniu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zasad ochrony budynków, zespołów zabudowy, terenów wartościowych krajobrazowo, itp. Należy dążyć, żeby w razie potrzeby, obszary i obiekty stanowiące dobra kultury współczesnej obejmować ochroną w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

6.1.6. Elementy kompozycji przestrzennej

Na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna* zostały wyznaczone elementy kompozycji przestrzennej:

- osie widokowe do zachowania;
- dominanty do wyeksponowania.

Dla wyznaczonych obiektów i obszarów ważnych elementów kompozycji przestrzennej należy ze szczególną dbałością kształtować zasady zabudowy i zagospodarowania terenu, tak aby przyjęte rozwiązania chroniły, podkreślały i wzmacniały wartości kompozycyjne tych obiektów. Należy prowadzić działania mające na celu harmonizowanie relacji i zależności pomiędzy wyznaczonymi obiektami, a ich otoczeniem. Na wyznaczonych kierunkach osi widokowych do zachowania należy przestrzegać zasady nie przesłaniania widoku wyznaczonego przez daną oś.

ROZDZIAŁ VII

**KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW
KOMUNIKACJI, TRANSPORTU
I PARKOWANIA**

7.1. KIERUNKI ROZWOJU TERENÓW DRÓG PUBLICZNYCH

I. Polityka rozwoju transportu.

Podstawowy kierunek polityki przestrzennej w zakresie zapewnienia sprawności układu komunikacyjnego gminy polega na jego modernizacji, wzmocnieniu oraz rozbudowie, zgodnie z parametrami wynikającymi z klasyfikacji funkcjonalno-technicznej określonej na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna*. Celem jest poprawa wydajności i przepustowości komunikacji drogowej oraz sprawniejsza obsługa terenów inwestycyjnych – aktywności gospodarczej i usługowych, zlokalizowanych wzdłuż najważniejszych osi układu drogowego (droga krajowa nr 25 oraz droga wojewódzka nr 241) oraz dojazd do terenów mieszkaniowych i ich powiązanie z innymi obszarami w gminie, w szczególności z obszarem centrum miasta przy ograniczaniu uciążliwości dla środowiska oraz warunków zamieszkiwania.

Wskazany na rysunku Studium liniowy przebieg dróg istniejących i projektowanych ma charakter ustaleń obowiązujących w zakresie liniowej rezerwy terenów dla dróg o podanych klasach technicznych oraz funkcjach komunikacyjnych w planowanym układzie drogowym gminy, przy założeniu, że dokładny przebieg poszczególnych dróg wraz ze wskazaniem linii rozgraniczających terenów o przeznaczeniu pod funkcję drogi - będą określane na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji administracyjnych.

Wskazane na rysunku Studium rezerwy dla realizacji węzłów komunikacyjnych obowiązują w zakresie rezerwy terenu dla realizacji budowy węzłów komunikacyjnych, przy założeniu, że dokładne rozwiązania drogowe wraz ze wskazaniem linii rozgraniczających terenów o przeznaczeniu pod funkcję drogi będą określane na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji administracyjnych.

W zakresie rozwoju transportu w gminie wskazuje się następujące postulaty:

- należy dążyć do budowy wyznaczonego systemu transportowego poprzez uzupełnianie brakujących odcinków układu drogowego oraz modernizowanie i przebudowywanie istniejących dróg, w celu dostosowania ich pod względem parametrów technicznych do aktualnych wymogów prawnych i najwyższych standardów użytkowych i technologicznych, w szczególności dróg zapewniających obsługę terenów rozwijających się o funkcjach aktywności gospodarczej i usługowej;
 - należy wyprowadzić ruch ciężkich pojazdów z miasta poprzez budowę obwodnicy Sępólna Krajeńskiego oraz zapewnić powiązania z ponadlokalnymi systemami transportowymi i terenami sąsiednimi;
 - należy zapewnić odpowiednią jakość sieci powiązań wewnętrznych (umożliwienie dojazdu w celu partycypacji w różnych formach aktywności - praca, nauka, usługi, wypoczynek), a także obsługujących działalności gospodarcze;
 - należy poprawiać standardy podróży i bezpieczeństwa ruchu,
 - należy zapewnić dojazd służbom pomocy szczególnie na obszarach zabudowy mieszkaniowej;
 - należy poprawiać warunki ruchu pieszego i rowerowego oraz systemu parkowania,
 - należy kształtować pożądane zachowania komunikacyjne poprzez ułatwianie korzystania z komunikacji zbiorowej oraz uwzględnianie potrzeb pieszych i rowerzystów,
 - należy kształtować system komunikacyjny w sposób, który będzie stymulował rozwój przestrzenny i gospodarczy, współtworzył ładu przestrzenny oraz podkreślał prestiż i wizerunek miasta,
 - należy ograniczać negatywny wpływ transportu na środowisko oraz warunki życia mieszkańców przez redukcję negatywnych oddziaływań,
 - należy dążyć do ograniczania ruchu kołowego w centrum miasta w obszarze, którego granice wyznaczają od wschodu i północy rzeka Sępółka, od zachodu ulice Wodna i Nowy Rynek,
-

od południa granica zwartej zabudowy na wysokości skrzyżowania ulic Hallera i Nowy Rynek, gdzie należy wspierać rozwój transportu zbiorowego oraz polepszanie warunków ruchu pieszego i rowerowego;

- należy dążyć do poprawy czytelności układu drogowego, poprzez uwzględnienie jego hierarchizacji, określającej zróżnicowane funkcje poszczególnych dróg w układzie transportowym, ochronę dróg wyższych klas przed nadmierną dostępnością oraz uwolnienie zwartych obszarów zabudowy od ruchu tranzytowego;
- należy dostosować przekrój dróg do ich klasy technicznej i funkcji, jaką pełnią w obsłudze miasta oraz bezpośrednio przyległych do nich terenów, z uwzględnieniem obiektów i budowli inżynierskich, rozwiązań z dziedziny organizacji ruchu, komunikacji pieszej oraz rowerowej, zieleni oraz obiektów uznanych za zabytki kultury materialnej oraz z uwagi na przynależność drogi do obszaru przestrzeni publicznych.

Przy określaniu kierunków rozwoju układu drogowego, w szczególności wzięto pod uwagę: podstawowe zasady jego rozwoju, ustalone w planach miejscowych, dotychczas obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Sępólno Krajeńskie, Strategii Rozwoju Gminy Sępólno Krajeńskie oraz inwestycje celu publicznego, wynikające z Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Strategii Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2007 – 2020, a także zamierzenia inwestycyjne Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad oraz Zarządu Dróg Wojewódzkich.

II. Klasyfikacja funkcjonalna planowanego układu drogowego gminy wraz z kierunkami jego rozbudowy zostały przedstawione na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna*. Docelowy kształt planowanej sieci komunikacji drogowej przedstawia również schemat nr 4 - *Kierunki rozwoju systemu komunikacji drogowej, kolejowej, rowerowej i pieszej*. W ramach docelowego układu drogowego wyznaczono drogi publiczne krajowe, wojewódzkie, powiatowe i gminne dla których określono następujące klasy techniczne:

- droga klasy głównej ruchu przyspieszonego (KDGP),
- drogi klasy głównej (KDG),
- drogi klasy zbiorczej (KDZ),
- drogi klasy lokalnej (KDL),
- ważniejsze drogi klasy dojazdowej (KDD).

System transportowy w gminie składa się z układu podstawowego i układu obsługującego, najważniejszymi jego elementami są: droga krajowa nr 25, droga wojewódzka nr 241 oraz planowana w ciągu drogi krajowej obwodnica miasta.

Układ podstawowy tworzą drogi klasy głównej ruchu przyspieszonego, głównej i zbiorczej, będące drogami o znaczeniu ponadlokalnym i lokalnym o istotnym znaczeniu dla gminy - są to drogi krajowe, wojewódzkie, powiatowe oraz gminne. Głównym zadaniem układu podstawowego jest przenoszenie ruchu transportowego o znaczeniu krajowym, regionalnym, zewnętrznym i częściowo wewnątrzmijskim. Drogi wyznaczone w ramach tego układu mogą służyć obsłudze terenów w zakresie wynikającym z ich klasy technicznej i dopuszczonym przepisami dotyczącymi warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne.

W zakresie podstawowego układu drogowego przewiduje się:

- 1) budowę obwodnicy miasta w ciągu drogi krajowej nr 25;
- 2) zapewnienie możliwości przestrzennych dla modernizacji i przebudowy w niezbędnym zakresie (np. przebudowa skrzyżowań, budowa chodników i ścieżek rowerowych) istniejącej drogi krajowej nr 25, do czasu budowy obwodnicy;

- 3) zapewnienie możliwości przestrzennych dla rozbudowy i przebudowy drogi wojewódzkiej nr 241 do klasy drogi głównej, poza odcinkiem od planowanej wschodniej obwodnicy do istniejącej drogi krajowej nr 25, gdzie z uwagi na przebieg przez obszar zabudowy miasta, powinna ona pozostać drogą klasy zbiorczej ze względu na brak możliwości istotnej poprawy jej parametrów,
- 4) zapewnienie możliwości przestrzennych dla rozbudowy i przebudowy dróg publicznych kategorii powiatowej należących do Powiatu Sępoleńskiego do parametrów co najmniej klasy drogi zbiorczej,
- 5) budowę drogi gminnej klasy drogi zbiorczej dla połączenia drogi powiatowej nr 1120C (ul. Wojska Polskiego) ze skrzyżowaniem dróg krajowej nr 25 i 241 (ulic Sienkiewicza i Komierowskiej), jako drogi klasy zbiorczej, usprawniającej ruch w południowej części miasta,

Układ obsługujący tworzą drogi klasy lokalnej oraz dojazdowej o znaczeniu lokalnym - są to drogi powiatowe oraz gminne. Głównym zadaniem układu obsługującego jest zapewnienie bezpośredniego dojazdu i obsługa zagospodarowania terenów, wyprowadzenie ruchu na drogi układu podstawowego oraz zapewnienie powiązań zewnętrznych i wewnętrznych, nie obsługiwanych przez układ podstawowy.

W zakresie układu obsługującego przewiduje się:

- 1) budowę niezbędnych dróg gminnych usprawniających ruch, poprawiających spójność sieci drogowej i obsługę zagospodarowania w Sępólnie Krajeńskim:
- 2) połączenia ulic Bojowników o Wolność i Demokrację oraz ul. Reymonta ze skrzyżowaniem dróg nr 25 i 241, jako drogi klasy lokalnej,
- 3) połączenia drogi gminnej nr 020413C z ulicą Niechorską, wraz z bezkolizyjnym przekroczeniem linii kolejowej, jako drogi klasy lokalnej,
- 4) rozbudowę i przebudowę istniejących dróg gminnych lokalnych i dojazdowych,
- 5) budowę nowych dróg na terenach planowanego zagospodarowania, szczególnie na terenach rozwojowych w zachodniej części miasta,
- 6) zapewnienie możliwości przestrzennych dla rozbudowy i przebudowy drogi gminnej nr 020402C, sklasyfikowanej obecnie jako droga klasy dojazdowej do parametrów drogi klasy lokalnej,
- 7) przebudowa drogi gminnej relacji DK 25 - Jezioro Borówno - na odcinku do planowanego wariantu 1AC, 2 i 3 do parametrów drogi klasy zbiorczej, na dalszym odcinku do parametrów klasy lokalnej.

Przedstawione na mapie drogi gminne nie wyczerpują możliwości ich rozwoju. W szczególności w sporządzanych planach miejscowych mogą być wyznaczane kolejne

III. Obwodnica miasta.

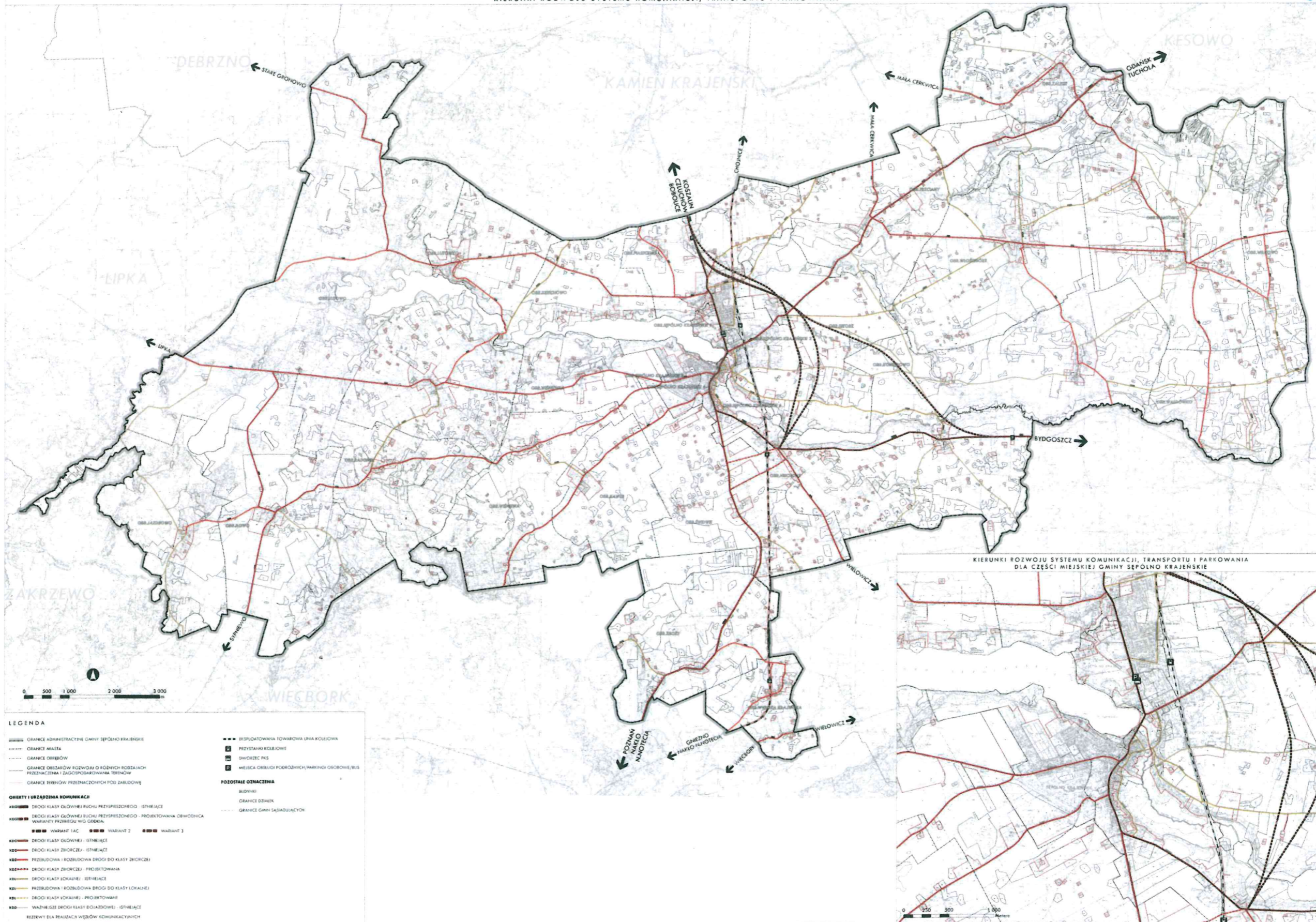
Planowana w ciągu drogi krajowej nr 25 obwodnica Sępólna Krajeńskiego będzie posiadać klasę drogi głównej ruchu przyspieszonego (KDGP). Przebieg obwodnicy nie został ostatecznie ustalony, w studium na rysunku pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna*, wyznacza się trzy różne warianty jej przebiegu - oznaczone symbolami: 1AC, 2, 3.

Wskazane w Studium trzy warianty przebiegu przedmiotowej drogi opierają się na Studium techniczno-ekonomiczno-środowiskowym wraz z koncepcjami programowymi dla obwodnic miast: Kamień Krajeński i Sępólno Krajeńskie w ciągu drogi krajowej nr 25 Bobolice – Bydgoszcz – Oleśnica oraz miasta Więcbork w ciągu drogi wojewódzkiej nr 241 Tuchola – Rogoźno. Wszystkie warianty przewidują lokalizację w obszarze gminy skrzyżowań w obszarach węzłów z istniejącą drogą nr 25 na początku i końcu obwodnicy, skrzyżowanie z drogą wojewódzką nr 241 oraz skrzyżowania z wybranymi drogami gminnymi. Na przecięciach z pozostałymi istniejącymi drogami gminnymi lub

powiatowymi, przewiduje się budowę tzw. przejazdów drogowych w postaci wiaduktów w ciągach tych dróg bez powiązań z drogą krajową, możliwa jest także przebudowa i zmiana przebiegu krótkich odcinków dróg gminnych. Wybór wariantu, szczegółowe zasady rozwiązań obwodnicy, jej powiązań z pozostałym układem drogowym, a także zakres przebudowy dróg lokalnych i obsługi przyległego obszaru zostaną ustalone w toku dalszych prac przygotowawczych i projektowych realizowanych w odpowiedniej skali.

Postuluje się zapewnienie możliwości przestrzennych dla budowy połączenia obwodnicy z drogą wojewódzką nr 241, w klasie przynajmniej drogi głównej, przebiegającego na południe od miasta, w rejonie Grochowca. Realizacja tego połączenia ułatwi rozprowadzenie ruchu tranzytowego, a przede wszystkim pozwoli na eliminację z miasta przejazdów tranzytowych drogą wojewódzką.

STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA I GMINY SĘPÓLNO KRAJEŃSKIE
KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI, TRANSPORTU I PARKOWANIA

Schemat nr 3. Kierunki rozwoju systemu komunikacji, transportu i parkowania; opracowanie własne.

7.2. KIERUNKI ROZWOJU TERENÓW DRÓG WEWNĘTRZNYCH

I. Określa się główne postulaty w zakresie kształtowania dróg wewnętrznych:

- należy utrzymać istniejące drogi wewnętrzne oraz uwzględnić możliwość realizacji nowych dróg wewnętrznych, nie wyznaczonych na rysunku Studium, a wynikających ze specyfiki zagospodarowania poszczególnych nieruchomości w granicach poszczególnych obszarów funkcjonalnych;
- dopuszcza się wyznaczanie nowych dróg wewnętrznych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzjach administracyjnych, z zastrzeżeniem konieczności harmonijnego ich powiązania z wyznaczonym w Studium układem drogowym oraz budowania za ich pomocą wewnątrzosiedlowych połączeń integrujących funkcjonalnie i przestrzennie poszczególne fragmenty osiedli;
- należy dążyć do kształtowania otwartych, ogólnodostępnych dróg wewnętrznych, powiązanych z systemem ścieżek rowerowych i pieszych;
- należy uwzględnić konieczność wykonywania dróg pożarowych o wymaganych parametrach techniczno-użytkowych określonych w przepisach odrębnych.

II. Szczegółowe zasady utrzymania istniejących dróg wewnętrznych, jak również zasady ich przebudowy oraz budowy nowych dróg wewnętrznych, obsługujących istniejącą i projektowaną zabudowę, powinny być uwzględnione i jednoznacznie określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem następujących wytycznych:

- szerokość dróg wewnętrznych w liniach rozgraniczających nie może być mniejsza niż 5 m, przy czym dopuszcza się odstępstwo dla modernizowanych istniejących ulic wewnętrznych, które znajdują się na obszarach ukształtowanej zabudowy, szczególnie na terenach objętych ochroną konserwatorską, z zachowaniem wymagań przepisów odrębnych,
- należy stosować szerokość dróg wewnętrznych w liniach rozgraniczających jak dla dróg publicznych dojazdowych, co umożliwi przyszłe przejęcie drogi na rzecz dróg publicznych, w trybie przepisów odrębnych,
- drogi wewnętrzne projektowane w formie sięgaczy powinny zapewniać swobodne poruszanie się samochodem, bez utrudnionego wjazdu/wyjazdu, poprzez sytuowanie na końcach sięgaczy wygodnych placów manewrowych o wymiarach zgodnych z wymaganiami dla dróg pożarowych,
- na terenach dróg wewnętrznych położonych w granicach terenów mieszkaniowych i usługowych dopuszcza się ustanawianie stref ruchu uspokojonego oraz stref współdzielonych.

7.3. REZERWY DLA REALIZACJI WĘZŁÓW KOMUNIKACYJNYCH

I. W Studium wyznaczono rezerwy dla realizacji węzłów komunikacyjnych, które stanowią ważne miejsca pod względem funkcjonalnym w planowanym układzie drogowym oraz przestrzennym w wyznaczonej strukturze urbanistycznej. Większość wskazanych rezerw zlokalizowana jest wzdłuż ciągu drogi krajowej nr 25, w miejscach planowanych nowych połączeń komunikacyjnych z planowaną obwodnicą miasta. Budowa nowoczesnych, zgodnych z wymogami technicznymi i aktualnymi standardami projektowymi skrzyżowań we wskazanych obszarach, poprawi przepustowość ruchu tranzytowego i rozprowadzającego oraz bezpieczeństwo ruchu drogowego w rejonach tych skrzyżowań. Dodatkowo wskazane miejsca wyznaczają na mapie planowanej struktury funkcjonalno-przestrzennej ważne miejsca pod względem hierarchii, gdzie planuje się rozwój prestiżowej, reprezentacyjnej zabudowy dla podkreślenia i wzmocnienia znaczenia tych obszarów jako miejsc skrzyżowań nadrzędnych dróg oraz styku różnych obszarów rozwoju i zespołów funkcjonalno-przestrzennych. Należy ze szczególną dbałością planować rozwój tych obszarów. Zabudowa i sposób zagospodarowania terenu w tych obszarach powinny wyróżniać i eksponować

miejsca skrzyżowań. Węzły należy kształtować jako miejsca centralne z prestiżową i uporządkowaną zabudową i zagospodarowaniem terenu, wyeksponowanymi w kierunku układu drogowego. Należy dążyć również do harmonijnego powiązania obudowy węzłów komunikacyjnych z przylegającymi do nich terenami, w szczególności z terenami usytuowanymi w głębi za obudową skrzyżowań. Należy wspierać działania mające na celu budowę w wyznaczonych obszarach pełnowymiarowych skrzyżowań.

7.4. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW PARKOWANIA

I. Należy dążyć do stworzenia ogólnomiejskiego systemu parkowania, opartego na czytelnych i przyjaznych dla użytkowników regułach, opracowanego w formie polityki parkingowej. Do czasu przyjęcia polityki parkingowej w gminie, w celu zmniejszenia popytu na miejsca parkingowe w miejscach zbyt obciążonych, dopuszcza się stosowanie ograniczeń czasowych i lokalizacyjnych, a także wyznaczanie stref płatnego parkowania oraz reorganizacji ruchu drogowego, przy uwzględnieniu następujących zasad:

- stosowanie strefowania dostępności miejsc parkingowych w obszarach szczególnie dużego zapotrzebowania na miejsca parkingowe (centrum miasta, tereny sportu i rekreacji), zapewniające bliższe dojście do przystanku komunikacji zbiorowej niż do miejsca postoju samochodu;
- dostosowanie potrzeb parkingowych do użytkowników (niepełnosprawni, mieszkańcy, turyści, klienci usług, pracownicy);
- zapewnienie obsługi parkingowej w sąsiedztwie stacji i przystanków komunikacji zbiorowej, w szczególności PKP, PKS;
- uwzględnienie wymogów ochrony środowiska, w tym m.in. w zakresie minimalnej odległości od zabudowy, ochrony gruntu i wód podziemnych przed zanieczyszczeniem;
- lokalizowanie drzew i zieleni towarzyszącej parkingom;
- w obszarach osiedli mieszkaniowych należy dążyć do uzupełniania deficytu miejsc parkingowych poprzez wyznaczanie nowych parkingów w sąsiedztwie zabudowy, np.: wzdłuż dróg, na terenach nieefektywnie wykorzystywanych lub nieużytkowanych, przy czym nie należy zajmować na funkcję parkingową wnętrza kwartałów, wnętrza zabudowy stanowiących wspólne przestrzenie zielone, przeznaczone do wypoczynku i rekreacji mieszkańców, a także istniejących terenów zielonych lub potencjalnie mogących stanowić tereny zielone dla obsługi mieszkańców;
- w miejscach lokalizacji strategicznych parkingów dla obsługi podróżnych (MOP), należy dążyć do wyznaczania i rezerwowania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów przeznaczonych tylko dla realizacji funkcji parkingowej i zieleni oraz do unikania zmiany przeznaczenia tych terenów na inne funkcje, traktując je jako konieczną rezerwę parkingową.

II. Należy zapewnić możliwość bezpiecznego parkowania rowerów, zwłaszcza w obrębie strefy centrum miasta oraz w innych miejscach, w szczególności w lokalnych ośrodkach usługowych, w miejscach atrakcji turystycznych, kulturalnych i przyrodniczych, wyznaczonych w koordynacji z siecią ścieżek rowerowych.

III. Postuluje się stosowanie następujących wskaźników określających liczbę miejsc postojowych dla samochodów osobowych towarzyszących poszczególnym przeznaczeniom terenu i sposobom zagospodarowania terenu:

- dla zabudowy wielorodzinnej - minimum 1,5 miejsca postojowego / lokal;
- dla zabudowy jednorodzinnej - minimum 2 miejsca postojowe / 1 mieszkanie, dom lub segment;

- dla wielofunkcyjnej zabudowy mieszkaniowo-usługowej - minimum 1,2 miejsca postojowe / 1 mieszkanie i dodatkowo 1 miejsce postojowe / 30 m² p.u. usług;
- dla obiektów administracji i biur - minimum 2 miejsca postojowe / 100 m² powierzchni użytkowej;
- dla banków - minimum 3 miejsca postojowe / 100 m² powierzchni użytkowej;
- dla handlu i usług - minimum 3 miejsca postojowe / 100m² powierzchni użytkowej;
- dla wieloprzestrzennych obiektów handlowo – usługowych (powyżej 2000 m² powierzchni użytkowej) - minimum 50 miejsc postojowych / 1000m² powierzchni użytkowej;
- dla kin i teatrów- minimum 2 miejsca postojowe / 10 miejsc;
- dla gastronomii - minimum 3 miejsca postojowe 10 miejsc konsumpcyjnych;
- dla publicznych obiektów opieki zdrowotnej - minimum 1 miejsce postojowe / 100 m² powierzchni użytkowej;
- dla szkół - minimum 3 miejsca postojowe / 10 zatrudnionych;
- dla obiektów sportu i rekreacji - minimum 10 miejsc postojowych dla użytkowników;
- dla prywatnych przychodni i gabinetów lekarskich - minimum 2 miejsca postojowe / 1 gabinet;
- dla hoteli - minimum 3 miejsca postojowe / 10 łóżek;
- dla produkcji - minimum 3,5 miejsca postojowe / 10 zatrudnionych;
- dla obiektów handlu hurtowego - minimum 1 miejsce postojowe/ 100m² powierzchni użytkowej;
- dla stacji obsługi pojazdów - minimum 4 miejsca postojowe / stanowisko naprawcze;
- dla kościołów - minimum 1 miejsce postojowe / 10 użytkowników jednocześnie;
- dla cmentarzy - minimum 10 miejsc postojowych / 1 ha;
- dla zabudowy letniskowej - minimum 2 miejsca na każdy domek lub działkę letniskową;
- dla ogrodów działkowych - minimum 2 miejsca na 5 działek dla ogrodów działkowych.

Parkingi należy realizować na terenie własnym inwestycji. Wymienione powyżej wskaźniki należy uściślić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem zmian wynikających ze szczegółowej analizy terenu oraz wymogu określenia miejsc postojowych przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową.

IV. Należy przewidywać miejsca dla przechowywania lub postoju rowerów - w liczbie nie mniejszej niż 10% wyliczonej liczby miejsc dla samochodów osobowych, lecz nie mniej niż 2 miejsca postojowe dla każdej z w/w funkcji.

V. Parkowanie stałe pojazdów ciężarowych powinno się odbywać na terenach baz transportowych i innych, wyznaczonych do tego celu miejscach. Przeładunek i parkowanie czasowe samochodów ciężarowych powinno odbywać się na działkach obiektów generujących ruch takich pojazdów.

VI. Dopuszcza się realizację wszelkich obiektów budowlanych związanych z wdrożeniem docelowego systemu parkowania, w tym wolnostojących i zintegrowanych z innymi obiektami parkingów i garaży: naziemnych, podziemnych i nadziemnych. Jednakże należy dążyć aby rozwiązania te zostały określone w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

7.5. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI PIESZEJ

I. Na rysunku Studium wyznaczono ważniejsze powiązania pieszo-rowerowe planowane w granicach gminy. Mają one szczególnie ważne znaczenie dla zachowania ciągłości powiązań pieszych i rowerowych pomiędzy obszarami gminy. Wyznaczona sieć ważniejszych powiązań pieszo-

rowerowych może być uzupełniana i modyfikowana na innych etapach prac planistycznych. Należy dążyć do rozwoju gęstej i ciągłej sieci ścieżek pieszych, która zapewni wygodny i szybki dostęp do obiektów użyteczności publicznej, usług publicznych, ośrodków usługowych oraz atrakcji turystycznych, kulturalnych i przyrodniczych. Układ ścieżek pieszych należy połączyć z terenami sportu, rekreacji i wypoczynku oraz z systemem przestrzeni publicznych i terenami zielonymi: parkami, zieleńcami, skwerami i zielenią towarzyszącą zbiornikom i ciekom wodnym oraz zielenią leśną, krajobrazową, otwartą, zlokalizowaną poza obszarami zabudowanymi.

II. Komunikacja piesza na terenie gminy powinna być prowadzona w granicach istniejących i projektowanych:

- terenów drogowych, w ramach zintegrowanych rozwiązań funkcjonalnych i przestrzennych, realizowanych w liniach rozgraniczających pasa drogowego dróg publicznych i dróg wewnętrznych, w formie chodników lub powierzchni pieszych, w których ruch pieszy jest podporządkowany ruchowi kołowemu;
- samodzielnych terenów komunikacji pieszej, placów, skwerów itp., przystosowanych dla ruchu pieszego i o przeznaczeniu dla ruchu pieszego, wyznaczanych w liniach rozgraniczających w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
- terenów komunikacji pieszej, położonych w granicach terenów o innym dominującym przeznaczeniu, w formie placów, skwerów, ulic pieszych, alei, deptaków, pasaży, przejść, i ścieżek, szlaków turystycznych, przystosowanych dla ruchu pieszego i rezerwowanych dla funkcji ruchu pieszego w obrębie linii rozgraniczających terenów o innym dominującym przeznaczeniu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

III. Tereny komunikacji pieszej znajdujące się na terenach drogowych podlegają uwarunkowaniom i ustaleniom właściwym dla terenów dróg publicznych. Pozostałe powiązania piesze, takie jak: istniejące i planowane place, skwery, piesze pasaże, aleje i deptaki, ścieżki, trasy spacerowe, stanowią samodzielną strukturę komunikacji pieszej i należy je kształtować jako niezależne elementy komunikacji pieszej.

IV. Należy dążyć do zachowania terenów szlaków turystycznych, utrwalonych kulturowo tras pieszych oraz turystyczno-krajoznawczych, w tym znakowanych szlaków PTTK.

V. Dopuszcza się bez ograniczeń realizację obiektów budowlanych związanych z realizacją docelowego układu terenów komunikacji pieszej, w tym między innymi budowli, takich jak: przejścia podziemne i nadziemne, kładki, przepusty, przy czym rozwiązania te powinny zostać uwzględnione w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

VI. Należy dążyć do budowania ciągłości układu ścieżek pieszych biegnących poprzecznie przez układ drogowy i kolejowy. Należy dążyć do minimalizowania konfliktów przestrzennych wynikających z braku powiązań poprzecznych przez układ drogowy i kolejowy poprzez wyznaczenie i realizowanie takich powiązań.

7.6. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI ROWEROWEJ

I. Ustala się następujące zasady, które powinny być uwzględniane przy projektowaniu i realizacji tras rowerowych:

- rozwój sieci komunikacji rowerowej powinien odbywać się w oparciu o przygotowany dla gminy szczegółowy program rozwoju, opracowany na podstawie wcześniej przeprowadzonego monitoringu trendów zachowań komunikacyjnych rowerzystów

z uwzględnieniem istniejącej infrastruktury, mający na celu zapewnienie wysokich standardów infrastruktury rowerowej w zakresie bezpieczeństwa ruchu, pokrycia siecią rowerową gminy, zasad projektowania i wykonawstwa, a ujęte w nim wymogi powinny obowiązywać nowe inwestycje, remonty i modernizacje istniejącej i planowanej infrastruktury rowerowej na terenie gminy;

- zachowanie pełnej spójności źródeł i celów podróży objętych systemem tras rowerowych;
- dążenie do poprawy bezpieczeństwa ruchu rowerzystów poprzez minimalizację punktów kolizji z ruchem drogowym i kolejowym, minimalizację pochyleń niwelety i różnicy poziomów oraz ujednoczenie prędkości;
- prowadzenie tras rowerowych wzdłuż głównych dróg układu komunikacyjnego, w koordynacji z planami rozwoju sieci ścieżek rowerowych gminy i regionu, kształtowanych w sposób zapewniający obsługę powiązań relacji: dom-praca/nauka/rekreacja.

II. Należy dążyć do budowania ciągłości układu ścieżek rowerowych biegnących poprzecznie przez układ drogowy i kolejowy. Należy dążyć do minimalizowania konfliktów przestrzennych wynikających z braku powiązań poprzecznych przez układ drogowy i kolejowy poprzez wyznaczenie i realizowanie takich powiązań.

7.7. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI KOLEJOWEJ

I. Istniejące linie kolejowe przebiegające przez obszar gminy zostały przedstawione na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna*. Należy utrzymać oraz modernizować istniejącą sieć kolejową na terenie gminy zgodnie z przebiegami występującymi w gminie:

- linii kolejowej nr 281 relacji Oleśnica - Gniezno - Chojnice;
- odcinkiem nieczynnej linii kolejowej relacji Złotów - Świecie.

II. System transportu kolejowego realizowany jest w granicach:

- terenów kolejowych zamkniętych - Zgodnie z Decyzją Ministra Infrastruktury z dnia 26 września 2005 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych (Dz. Urz. MI Nr 11 poz. 72 z późn. zm.),
- terenów kolejowych nie będących terenami zamkniętymi.

III. W Studium określa się następujące postulaty w zakresie rozwoju transportu szynowego:

- należy dążyć do czytelnych powiązań stacji i przystanków kolejowych ze strukturą funkcjonalno-przestrzenną miasta oraz gminy poprzez urządzenie wygodnych ciągów pieszych i rowerowych doprowadzających do miejsc centralnych, przestrzeni publicznych lub lokalnych ośrodków usługowych;
- należy adaptować oraz zapewnić możliwości przestrzenne dla ewentualnej rozbudowy i przebudowy linii kolejowej nr 281 (Oleśnica – Gniezno – Chojnice);
- należy adaptować oraz zmodernizować w niezbędnym zakresie istniejącą stację w Sępólnie Krajeńskim oraz przystanki osobowe;
- należy dążyć do aktywacji terenów nieczynnej linii kolejowej nr 240 (Złotów – Świecie) dla celów turystyczno-rekreacyjnych.

7.8. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW TRANSPORTU ZBIOROWEGO

Celem rozwoju komunikacji zbiorowej jest poprawa standardu obsługi, w tym zapewnienie możliwości korzystania z niej wszystkim mieszkańcom miasta i gminy. Podstawowym kierunkiem przewozów jest relacja Sępólno Krajeńskie - sąsiednie miasta: Kamień Krajeński, Więcbork, Chojnice i Bydgoszcz. W kierunkach rozwoju komunikacji zbiorowej gminy należy:

- zapewnić możliwości przestrzenne dla modernizacji dworca autobusowego w Sępólnie Krajeńskim;
- dążyć aby trasy autobusów oraz przystanki były zlokalizowane w promieniu 300 – 800 m od obszarów mieszkaniowych;
- dążyć do zachowania izochrony dojścia do przystanków w odległości do 300 m w obszarze centrum miasta;
- dążyć do uzyskania spójności systemów transportu zbiorowego lokalnego i regionalnego w tym przywrócenia kolejowych połączeń pasażerskich, przy uwzględnieniu przystanków przesiadkowych w bezpośrednim sąsiedztwie przystanków i dworców kolejowych;
- dostosować obiekty i środki transportu zbiorowego dla osób niepełnosprawnych.

ROZDZIAŁ VIII

KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

8.1. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

I. Ogólne zasady i postulaty w zakresie rozwoju sieci infrastruktury technicznej:

- planuje się rozwój sieci infrastruktury technicznej: sieci wodociągowych, kanalizacji sanitarnej i deszczowej, elektroenergetycznych, gazowych, ciepłowniczych, teletechnicznych i innych, które zagwarantują docelowo pełne pokrycie zapotrzebowania na wszystkie media niezbędne dla realizacji strategicznych celów w gminie oraz obsługi terenów mieszkaniowych i inwestycyjnych;
- należy zagwarantować bezpieczeństwo funkcjonowania systemów tranzytowych oraz zasilających i obsługujących wszystkie tereny zabudowy (istniejące i przeznaczone pod zabudowę), a w pierwszej kolejności tereny zabudowy zwartej.

II. Przyjmuje się następujące wytyczne ogólne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dotyczące polityki rozwoju infrastruktury technicznej na terenie miasta i gminy Sępólno Krajeńskie:

- dla wszystkich rodzajów sieci infrastruktury technicznej należy zachować stosowne do rodzaju sieci i jej specyfiki, korytarze technologiczne oraz strefy ograniczeń dla zabudowy i zagospodarowania terenu, wynikające z przepisów odrębnych,
- należy dążyć do lokalizowania sieci infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających terenów dróg, na terenach publicznych oraz na terenach rolnych i leśnych, dopuszcza się prowadzenie sieci na terenach prywatnych na zasadzie porozumienia pomiędzy dysponentem sieci a właścicielem nieruchomości,
- sieci infrastruktury technicznej o znaczeniu ponadlokalnym i regionalnym związane z tranzytowym przesyłem energii elektrycznej powinny być prowadzone przez tereny przeznaczone w planach miejscowych na te cele,
- nie ogranicza się możliwości likwidacji, modernizacji lub rozbudowy istniejącej infrastruktury technicznej, pod warunkiem zapewnienia właściwej obsługi infrastrukturą techniczną obszarów i terenów funkcjonalnych zgodnie z pozostałymi kierunkami rozwoju infrastruktury technicznej,
- przebiegi sieci infrastruktury technicznej w miarę możliwości powinny być niekolizyjne z istniejącym i planowanym zagospodarowaniem,
- wyznaczając nowe tereny pod inwestycje należy wyprzedzająco realizować na nich urządzenia infrastruktury technicznej,
- gmina powinna posiadać aktualne opracowania specjalistyczne, w oparciu o które realizowany będzie przebieg sieci infrastruktury technicznej na terenach przeznaczonych pod inwestycje.

8.1.1. Zaopatrzenie w wodę

I. System zaopatrzenia w wodę miasta i gminy oparty jest na czterech ujęciach wody wskazanych na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna:*

- Sępólno Krajeńskie,
- Wałdowo,
- Lutówko,
- Kawle.

II. W zakresie zaopatrzenia w wodę przyjmuje się następujące zasady oraz postulaty:

- obowiązuje ochrona istniejących ujęć wody pitnej wraz z wewnętrznymi i zewnętrznymi strefami pośredniej ich ochrony;

- tereny przeznaczone pod studnie wody powinny być zarezerwowane tylko do tego celu i uporządkowane;
- nie zaleca się budowy obiektów kubaturowych z wyjątkiem służących pozyskiwaniu i uzdatnianiu wody;
- jakość wody, którą uzyskuje odbiorca z istniejących stacji uzdatniania wody musi spełniać warunki określone w obowiązujących przepisach, w związku z tym proces uzdatniania będzie podlegał ciągłej modernizacji, a jakość wody pobieranej na ujęciu nie powinna co najmniej ulegać pogorszeniu;
- należy wymaniac w pierwszej kolejności odcinki wodociągów wykonanych z rur azbestowo-cementowych;
- należy dążyć do zapewnienia rezerwowych systemów zaopatrzenia w wodę pitną na wypadek awarii oraz sytuacji nadzwyczajnych, przy uwzględnieniu zapotrzebowania na wodę do gaszenia pożarów oraz do instalacji i urządzeń przeciwpożarowych;
- rozbudowa sieci wodociągowej będzie w miarę możliwości prowadzona w liniach rozgraniczających dróg publicznych oraz wewnętrznych.

8.1.2. Gospodarka ściekowa

I. Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków.

Rozwój systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków, ze szczególnym uwzględnieniem sieci kanalizacji sanitarnej, pozwalającej na odprowadzenie ścieków do komunalnej oczyszczalni ścieków w Sępólnie Krajeńskim, jest zadaniem priorytetowym w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej na terenie gminy. Zakłada się, że zasięg obsługi istniejącej oczyszczalni ścieków obejmie cały obszar aglomeracji Sępólno Krajeńskie. System oczyszczania wspomaga także oczyszczalnia zlokalizowana w Komierowie, która obsługuje wyłącznie tą miejscowość. W tym celu planuje się następujące kierunki polityki gminy:

- kontynuacja realizacji rozbudowy i modernizacji sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej w gminie;
- kanalizowanie obszarów, na których planuje się rozwój zabudowy;
- prowadzenie gospodarki ściekowej zapewniającej ochronę wód powierzchniowych, przestrzegającej zakazu wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód i do ziemi;
- zakaz rolniczego wykorzystania ścieków;
- utrzymanie wysokiego stopnia redukcji zanieczyszczeń z uwagi na bardzo małe przepływy rzeki Sępolenki, która jest głównym odbiornikiem wód wychodzących z oczyszczalni;
- nowe odcinki kanalizacji sanitarnej będą w miarę możliwości prowadzone w liniach rozgraniczających drogi;
- na terenach o zabudowie ekstensywnej należy, o ile pozwolą na to warunki gruntowo-wodne rozwijać lokalne sposoby oczyszczania ścieków poprzez budowę indywidualnych lub zbiorczych oczyszczalni przydomowych z odprowadzeniem oczyszczonych ścieków do gruntu;
- ścieki przemysłowe z działalności usługowej przed odprowadzaniem do sieci winny zostać podczyszczone do parametrów określonych w przepisach odrębnych.

II. Wody deszczowe i roztopowe.

Głównym odbiornikiem wód opadowych z terenów zurbanizowanych miasta Sępólno Krajeńskie jest rzeka Sępolenka i jezioro Sępoleńskie. Obecnie część wód opadowych trafiających do kanalizacji jest oczyszczana. Planuje się następujące kierunki polityki gminy:

- należy sukcesywnie wyposażać w sieć odprowadzania wód deszczowych i roztopowych tereny położone poza zasięgiem kanalizacji ogólnospławnej zlokalizowane na terenie miasta, a także na obszarach dogęszczającej się zabudowy podmiejskiej;

- wody opadowe z terenów aktywności gospodarczej przed odprowadzeniem do sieci winny zostać podczyszczone do parametrów określonych w przepisach odrębnych.

8.1.3. Zaopatrzenie w energię elektryczną, ciepło i gaz

I. Zaopatrzenie w energię elektryczną.

Zasilanie gminy Sępólno Krajeńskie w energię elektryczną odbywa się i odbywać się będzie docelowo w oparciu o istniejące linie WN 110 kV z kierunków GPZ Chojnice Przemysłowa, GPZ Koronowo, GPZ Runowo oraz projektowanego GPZ Lipinka. Linie ta odpowiadają bezpośrednio za zasilanie miasta i terenów wiejskich, a także sąsiadujących gmin w energię elektryczną z krajowego systemu elektroenergetycznego poprzez GPZ zlokalizowanym w Sępólno Krajeńskim. Przebieg istniejących linii wysokiego oraz średniego napięcia pokazano na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna*.

W zakresie rozwoju sieci i obiektów elektroenergetycznych, przyjmuje się następujące zasady oraz postulaty:

- rozwój systemów elektroenergetycznych miasta i obszarów wiejskich powinien zagwarantować dostarczenie odbiorcom komunalnym, instytucjonalnym, przemysłowym i rolnikom energii elektrycznej o odpowiednich parametrach ilościowych i jakościowych;
- zakłada się w obrębie miasta jednolity poziom napięcia średniego do poziomu 15 kV;
- w nowoprojektowanych i remontowanych układach energetycznych należy liczyć się z koniecznością wprowadzenia na szeroką skalę nowych materiałów i technologii pozwalających na: rozgęszczenie sieci, zmniejszenie uciążliwości w gospodarce terenami w pobliżu urządzeń i linii energetycznych, ograniczenie stref ochronnych i terenów przeznaczonych pod urządzenia energetyczne, poprawę bezpieczeństwa;
- zakłada się, że w miarę możliwości finansowych gestora sieci wszystkie nowo budowane oraz modernizowane linie energetyczne niskiego napięcia wykonywane będą jako linie kablowe podziemne;
- obowiązuje realizacja nowych linii kablowych w pobliżu obiektów wpisanych do rejestru zabytków; w wyznaczonych w Studium strefach ochrony konserwatorskiej „A”, „B” i „E”;
- należy uwzględniać korytarze technologiczne istniejących sieci elektroenergetycznych średniego i wysokiego napięcia;
- należy dążyć do wprowadzenia inteligentnych systemów zarządzania oświetleniem: ulic, przestrzeni publicznych, obiektów użyteczności publicznej, małej architektury, elewacji budynków oraz terenów zieleni i innych obszarów na których występuje takie oświetlenie.

II. Zaopatrzenie w ciepło

Priorytetowym kierunkiem rozwoju systemu zaopatrzenia w ciepło jest zastępowanie indywidualnych niskosprawnych kotłowni węglowych i pieców, wykorzystujących paliwa stałe, będących źródłem niskiej emisji zanieczyszczeń, szczególnie odczuwalnej na obszarze śródmieścia, na wysokosprawne systemy grzewcze oparte na tzw. czystych nośnikach energii lub na niskoemisyjnych kotłach na paliwa stałe. Należy dążyć do sukcesywnego podłączania kolejnych, większych zespołów mieszkaniowych do zasilania z sieci ciepłowniczej.

Zorganizowany system ciepłowniczy znajduje się wyłącznie na terenie miasta. Podstawowym źródłem ciepła oraz ciepłej wody dla osiedli zabudowy wielorodzinnej oraz większości obiektów użyteczności publicznej w Sępólnie Krajeńskiej jest ciepłownia miejska, zlokalizowana przy ul. Przemysłowej.

W zakresie rozwoju sieci i obiektów ciepłowniczych, przyjmuje się następujące zasady oraz postulaty:

- zakłada się, że docelowa moc ciepłowni Przemysłowa będzie wynosiła ~6 MW, sprawność zainstalowanych urządzeń zakłada się na poziomie 85%.

- zakłada się, że paliwem dla zmodernizowanej ciepłowni Przemysłowa będzie biomasa oraz rezerwowo miał węglowy;
- zakłada się rozbudowę istniejącej sieci ciepłowniczej, w przypadku rozwoju zabudowy wielorodzinnej na południe od ulicy Komierowskiej wzdłuż linii kolejowej oraz innych obszarów położonych poza zasięgiem sieci istniejącej;
- zakłada się stopniową modernizację wysokoparametrowych i niskoparametrowych sieci ciepłowniczych, która polegać będzie na wymianie sieci wykonanej z tradycyjnych materiałów na sieci preizolowane (z systemem wykrywania przecieków), przez co nastąpi znaczne zmniejszenie strat ciepła na przesyle;
- należy dążyć aby działania w zakresie wytwarzania i dystrybucji energii cieplnej na terenie miasta zmierzały ma do zmniejszenia kosztów jej wytwarzania oraz zmniejszenia strat na przesyle;
- należy dążyć do ograniczania ilości zużywanej energii cieplnej między innymi poprzez termomodernizację wszystkich budynków wielorodzinnych na terenie miasta;
- zakłada się, że budownictwo jednorodzinne, zakłady usługowe oraz przemysłowe położone poza zasięgiem sieci ciepłowniczej ogrzewane będą z kotłowni indywidualnych, wbudowanych opalanych gazem ziemnym, gazem płynnym (w przypadku braku sieci gazowej), olejem lub paliwami stałymi, biomasą;
- należy dążyć aby źródła ciepła na terenie miasta i gminy Sępólno Krajeńskie były systematycznie modernizowane.

III. Zaopatrzenie w gaz.

Gmina Sępólno Krajeńskie zasilana jest w gaz ziemny za pomocą gazociągu wysokoprężnego DN 150 Chojnice - Sępólno Krajeńskie. Stacja redukcyjno - pomiarowa I^o zlokalizowana jest we wsi Sikorz. Jednocześnie planowana jest rozbudowa sieci przesyłowej o odcinek gazociągu DN 200 Nakło-Mrocza – Sępólno Krajeńskie. Na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna* wskazano przebieg istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia oraz projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia oraz lokalizację stacji redukcyjno - pomiarowej.

W zakresie rozwoju sieci i obiektów gazowniczych, przyjmuje się następujące zasady oraz postulaty:

- zakłada się, że wszystkie tereny mieszkaniowe o zwartej zabudowie oraz tereny aktywności gospodarczej i usług w mieście oraz na terenach wiejskich będą miały docelowo dostęp do rozbiorczej sieci gazowej średniego ciśnienia;
- zakłada się sukcesywną rozbudowę sieci gazociągów średnioprężnych, na terenach wiejskich, które dotychczas nie zostały zgazyfikowane.

Określone powyżej zasady oraz postulaty powinny być realizowane w oparciu o potrzeby wykorzystywania paliwa gazowego przez lokalne przedsiębiorstwa oraz mieszkańców, a także przy spełnieniu warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia do sieci gazowej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

IV. Odnawialne źródła energii.

Wyznacza się granice obszarów na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, wyznaczone zgodnie z rys. Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna*. W granicach wyznaczonych obszarów dopuszcza się wyłącznie urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW za wyjątkiem urządzeń wykorzystujących energię wiatru.

8.1.4. Telekomunikacja

W miarę zachodzących potrzeb, ustala się konieczność modernizacji i rozbudowy infrastruktury telekomunikacyjnej gminy, zapewniając techniczną i przestrzenną dostępność do systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych, funkcjonujących na rynku usług komunikacji elektronicznej.

W zakresie telekomunikacji przyjmuje się następujące zasady:

- dopuszcza się lokalizację sieci telekomunikacyjnych zarówno w tradycyjnych, jak i w nowych technologiach, w tym budowy, rozbudowy i modernizacji infrastruktury światłowodowej;
- w obszarach oraz w sąsiedztwie form ochrony przyrody, występujących na obszarze gminy, wprowadza się ograniczenia dotyczące wysokości masztów stacji bazowych telefonii komórkowej oraz innych nadziemnych urządzeń teletransmisyjnych; dopuszcza się na w/w obszarach oraz w ich sąsiedztwie, lokalizowanie wolnostojących oraz usytuowanych na budynkach i budowlach obiektów nadawczo-odbiorczych telekomunikacji - wyłącznie przy zachowaniu następujących ustaleń:
 - wysokość wolnostojących masztów stacji bazowych telefonii komórkowej oraz innych nadziemnych urządzeń teletransmisyjnych wraz z urządzeniami towarzyszącymi oraz konstrukcją wsporczą nie może być większa niż 15 m, mierzona od najniższego punktu obiektu przy poziomie terenu do jego najwyższego punktu, z wyłączeniem obiektów w stosunku do których przed wejściem w życie ustaleń niniejszego studium rozpoczęto lub zakończono procedurę wydania pozwolenia na budowę,
 - wysokość masztów stacji bazowych telefonii komórkowej oraz innych nadziemnych urządzeń teletransmisyjnych wraz z urządzeniami towarzyszącymi zamontowanych na budynkach lub budowlach nie może być większa niż 6 m, mierzona od najniższego punktu obiektu do jego najwyższego punktu, z wyłączeniem obiektów w stosunku do których przed wejściem w życie ustaleń niniejszego studium rozpoczęto lub zakończono procedurę wydania pozwolenia na budowę.

8.2. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW GOSPODARKI ODPADAMI

Na terenie gminy, we wsi Włóscibórek, funkcjonuje składowisko odpadów komunalnych. Obecna pojemność składowiska oraz możliwość jego bieżącej rozbudowy gwarantują zabezpieczenie potrzeb miasta do roku 2022.

W zakresie gospodarowania odpadami, przyjmuje się następujące zasady i postulaty:

- należy prowadzić pełną segregację odpadów na terenie gminy;
- odpady inne niż komunalne, w tym niebezpieczne należy zagospodarowywać zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nie dopuszcza się lokalizacji składowisk odpadów oraz instalacji termicznego unieszkodliwiania odpadów ze względu na położenie gminy Sępólno Krajeńskie w całości na terenie Krajeńskiego Parku Krajobrazowego;
- ograniczanie ilości powstających odpadów poprzez podnoszenie świadomości społecznej w zakresie stosowania opakowań wielokrotnego użytku;
- wyposażenie w pojemniki na odpady (kosze) wszystkich miejsc intensywnego ruchu pieszego, tras turystycznych i innych miejsc wzmożonego ruchu pieszego, rowerowego i turystycznego;
- prowadzenie edukacji ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami w gminie w zakresie konieczności selektywnej zbiórki;
- zastąpienie paliw stałych o niskiej jakości paliwami ekologicznymi lub innymi nośnikami energii, oraz stosowanie proekologicznych źródeł ciepła w celu zmniejszenia ilości odpadów w formie popiołów.

ROZDZIAŁ IX
**ROZMIESZCZENIE INWESTYCJI CELU
PUBLICZNEGO**

9.1. CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW WYZNACZONYCH DO REALIZACJI INWESTYCJI CELU PUBLICZNEGO

I. Na rysunku Studium oraz w odpowiednich załącznikach wskazano tereny, w granicach których określa się utrzymanie istniejącego zainwestowania lub realizację nowych inwestycji celu publicznego, w rozumieniu ustawy o gospodarce nieruchomościami o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.

II. W Studium, zgodnie z docelowym modelem rozwoju struktury funkcjonalno-przestrzennej, określono istniejące i wskazano nowe tereny, w których zlokalizowane są lub należy lokalizować strategiczne obiekty i obszary związane z inwestycjami celu publicznego nie będące w rozumieniu studium samodzielnym terenem.

III. Pozostałe inwestycje zaliczane do inwestycji celu publicznego określono w Studium w formie dominujących i dopuszczonych przeznaczeń terenów.

9.2. ROZMIESZCZENIE INWESTYCJI CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

I. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym obejmują:

- tereny dróg gminnych i oraz obiektów i urządzeń transportu publicznego w tym ogólnodostępnych parkingów;
- teren dworca autobusowego;
- tereny stacji uzdatniania wody (Sępólno Krajeńskie, Iłowo, Wałdowo, Lutówko, Kawle), wraz z całą siecią wodociągową;
- teren oczyszczalni ścieków w Sikorzu wraz z całą siecią kanalizacyjną;
- teren składowiska odpadów we Włóścibórku;
- tereny ciepłowni i sieci ciepłowniczej oraz obszary niezbędne do ich modernizacji;
- tereny stacji redukcyjno-pomiarowej I^o, stacji redukcyjnych II° oraz sieci gazociągowej i obszary niezbędne do ich modernizacji;
- tereny szkół (Sępólno Krajeńskie, Lutowo, Wałdowo, Wiśniewa, Zalesie, Zboże);
- tereny usług sakralnych (Sępólno Krajeńskie, Wałdowo, Lutowo, Lutówko, Iłowo, Komierowo, Włóścibórz, Zboże, Niechorz, Kawle);
- tereny jednostek straży pożarnej (Sępólno Krajeńskie, Komierowo, Lutowo, Lutówko, Wałdowo, Zalesie);
- teren stadionu miejskiego;
- tereny czynnych cmentarzy (Sępólno Krajeńskie, Lutowo, Lutówko, Komierowo, Wałdowo, Piaseczno).

II. Do zadań celu publicznego o znaczeniu lokalnym należeć będą ponadto wszelkie niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania gminy obiekty i urządzenia, a w szczególności: obiekty obsługi technicznej, urządzenia wodne i melioracji, drogi wewnętrzne, zieleń parkowa, ciągi pieszojezdne, ciągi piesze, ścieżki rowerowe, które można realizować na każdym terenie w sposób nie kolidujący z funkcją tych terenów i przepisami odrębnymi.

9.3. OBSZARY ROZMIESZCZENIA INWESTYCJI CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

Wyróżnia się obszary, na których realizowane są i będą cele publiczne o znaczeniu ponadlokalnym, należą do nich:

- sieć dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i obszary niezbędne do ich budowy lub modernizacji ;
- tereny do lokalizacji wschodniej obwodnicy miasta w 3 wariantach (1AC, 2, 3). Nie można na obecnym etapie zaawansowania prac projektowych wskazać ostatecznej lokalizacji obejścia drogowego Sępólna Krajeńskiego;
- tereny infrastruktury technicznej - obiekty i urządzenia elektroenergetyczne o znaczeniu ponadlokalnym;
- obszar istniejącego i projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia.

ROZDZIAŁ X

OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNYCH ORAZ OBSZARY FUNKCJONALNE

10.1. SYSTEM PRZESTRZENI PUBLICZNYCH

I. Do obszarów przestrzeni publicznych budujących system przestrzeni publicznych należą: przestrzenie komunikacyjne ulic, ścieżek rowerowych i pieszych, place, parki, skwery, bulwary, promenady, zieleńce, tereny turystyczne i publiczne przestrzenie zielone.

II. Ze względu na strukturę własnościową obszary przestrzeni publicznych należy podzielić na następujące rodzaje:

- publiczne przestrzenie komunikacyjne, w tym drogi publiczne, parkingi, tereny piesze i trasy rowerowe, szlaki i ścieżki turystyczne położone na gruntach gminy lub skarbu państwa,
- przestrzenie komunikacyjne upublicznione, w tym drogi wewnętrzne, tereny piesze i trasy rowerowe, szlaki i ścieżki turystyczne, położone na gruntach pozostałych,
- publiczne przestrzenie niekomunikacyjne: obszary i miejsca turystyczne, kulturalne, place, skwery, publiczne przestrzenie zielone – parki, zieleńce, tereny rekreacji i wypoczynku, zieleni publiczna, a także inne tereny upublicznione, położone na gruntach miasta, skarbu państwa i gruntach pozostałych.
- publiczne przestrzenie wspomagające, położone na gruntach: miasta, skarbu państwa i pozostałych.

III. Obszary zieleni mogą przyjmować funkcje obszarów przestrzeni publicznej w zależności od ich szczegółowego przeznaczenia, form własności i stopnia udostępnienia i otwarcia dla ogółu użytkowników przestrzeni miejskiej.

IV. Należy dążyć do kształtowania atrakcyjnych, wysokiej jakości oraz przyjaznych społecznie przestrzeni publicznych, które będą wiązały w całość strukturę funkcjonalno-przestrzenną. Dokładne granice przestrzeni publicznych oraz szczegółowe zasady ich kształtowania i zagospodarowania należy wyznaczać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w projektach budowlanych oraz w decyzjach administracyjnych, w szczególności w obszarach wskazanych przestrzeni publicznych na rysunku Studium, a także w obszarach lokalnych centrów usługowych, w sąsiedztwie terenów usług publicznych (obiekty kultury, szkolnictwa i edukacji, służby zdrowia), w obszarach i miejscach atrakcyjnych turystycznie, na terenach zieleni oraz na terenach osiedli mieszkaniowych, jako ich niezbędne wyposażenie. Wskazane na rysunku Studium przestrzenie publiczne mają charakter orientacyjny - dopuszcza się ich modyfikowanie i uzupełnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Konieczne jest budowanie ciągłego układu przestrzeni publicznych, które zapewnią dobry dostęp do przestrzeni publicznych w różnych częściach gminy. Nasycenie gminy w przestrzenie publiczne będzie sprzyjać budowaniu integracji i więzi społecznych oraz budowaniu identyfikacji przestrzennej, w obszarach w których się one znajdują. Będą również budować hierarchię przestrzeni poprzez podkreślanie miejsc atrakcyjnych i ważnych, o dużym zainteresowaniu społecznym i dużej intensywności aktywności społecznej. Należy wspierać działania zmierzające w kierunku kształtowania przestrzeni publicznych, w szczególności w zespołach zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej oraz w zespole urbanistycznym centrum, a także w rejonie lokalnych centrów usługowych, obszarów i miejsc stanowiących atrakcje turystyczne i kulturalne oraz jako nierozzerwalny element terenów sportowych, rekreacyjnych, wypoczynkowych i zielonych.

10.2. OBSZAR FUNKCJONALNY O ZNACZENIU PONADREGIONALNYM I REGIONALNYM

W Studium wskazuje się obszary funkcjonalne tożsame z granicami administracyjnymi gminy Sępólno Krajeńskie, określone na podstawie opracowania Kujawsko-Pomorskiego Biura Planowania Przestrzennego i Regionalnego we Włocławku „Określenie obszarów funkcjonalnych w województwie kujawsko-pomorskim” (lipiec 2016 r.):

o znaczeniu ponadregionalnym:

- **Wiejski obszar funkcjonalny wymagający wsparcia procesów rozwojowych** (określone na podstawie delimitacji w koncepcji Zagospodarowania Przestrzennego Kraju 2030). Zasięg terytorialny. Za wiejski obszar funkcjonalny wymagający wsparcia procesów rozwojowych przyjęto wszystkie gminy, położone poza granicami miejskich obszarów funkcjonalnych (ośrodków wojewódzkich, regionalnych i subregionalnego). Przebieg jego granicy wynika z zasięgu terytorialnego miejskich obszarów funkcjonalnych miast: Bydgoszczy i Torunia, Włocławka, Grudziądza, Inowrocławia.

Cel: *Poprawa możliwości rozwojowych poprzez koordynację działań z zakresu polityki przestrzennej, regionalnej oraz polityk sektorowych, co zniweluje dysproporcje w poziomie rozwoju regionu, poprawi jego spójność, a tym samym zwiększy konkurencyjność województwa.*

o znaczeniu regionalnym:

- **Obszar funkcjonalny Bory Tucholskie** (określony w Strategii Rozwoju Województwa). Zasięg terytorialny obejmuje gminy powiatów: sępoleńskiego, świeckiego i tucholskiego.

Cel: *Prowadzenie skoordynowanej polityki skutkującej wzrostem wykorzystania endogenicznego potencjału obszaru wyrażającego się bardzo dużym udziałem powierzchni leśnych oraz powierzchni chronionych i wynikających z nich specjalizacji w kierunku rozwoju leśnictwa i przetwórstwa drewna oraz działalności turystycznych.*

Potencjał obszaru polega na szczególnych predyspozycjach dla rozwoju gospodarki leśnej i przetwórstwa drewna, rozwoju turystyki zdrowotnej, rozwoju funkcji turystycznej, rozwoju niektórych specjalistycznych dziedzin gospodarki rolnej w oparciu o walory przyrodnicze. Są to potencjały specyficzne, nie występujące w ogóle lub w znacznie mniejszym natężeniu w innych częściach województwa.

Obszar posiada specjalizację gospodarczą wynikającą z właściwości rozległego terenu leśnego - gospodarka o charakterze leśno-rolniczym. Racjonalnie wykonywana gospodarka leśna odgrywa szczególną rolę w zachowaniu charakteru i rozwoju kompleksów leśnych.

Obszar posiada predyspozycje do rozwoju turystyki zdrowotnej. Wykorzystanie potencjału turystyki rehabilitacyjno-zdrowotnej wiąże się z zaspokojeniem potrzeb starzejącego się społeczeństwa. Obszar funkcjonalny stanowi dobrą lokalizację dla domów opieki społecznej, tym samym stwarza możliwość rozwoju tzw. sektora „srebrnej gospodarki” ukierunkowanego na aktywizację trybu życia seniorów. Dzięki stworzeniu systemu zorientowanego na potrzeby seniorów, tereny te mogą stanowić produkt generujący nie tylko miejsca pracy, ale również dochody lokalne. Dodatkowy atut stanowiłaby promocja i kształtowanie tożsamości obszaru.

Wymienione obszary wymagają integracji działań na poziomie wszystkich gmin objętych ich zasięgiem, przede wszystkim określenia jednolitych założeń realizacyjnych i wykonawczych, wspólnych decyzji dotyczących rozwiązań technicznych i zasad finansowania.

10.3. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM

W Studium wyznacza się następujące obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym:

- **Obszar funkcjonalny Centrum miasta**, obejmuje zasięgiem tereny położone w ścisłym centrum miasta: Plac Wolności, ul. Gen. Józefa Hallera, Plac Przyjaźni, ul. Jeziorną oraz promenadę w powiązaniu z brzegiem jeziora Sępoleńskiego. Obszar oznaczony jest na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna* symbolem „C”. Jest to obszar wymagający zintegrowanych działań mających na celu budowę wizerunku nowoczesnego, wielofunkcyjnego i wielowymiarowego centrum. Jednocześnie jest to przestrzeń, na której występują różnorodne funkcje działające obok siebie: usługowa, mieszkaniowa, rekreacyjno-sportowa, kulturalna, które należy harmonijnie, bezkonfliktowo powiązać ze sobą, budując atrakcyjną i przyjazną przestrzeń dla mieszkańców, pracowników i turystów.

W Studium planuje się wzmocnienie i podniesienie prestiżu centrum miasta, jako serca i wizytówki gminy. Powinno stanowić zorganizowaną, uporządkowaną przestrzeń integrującą aktywności i oczekiwania mieszkańców gminy oraz turystów, a także budującą wspólną tożsamość i promującą turystykę miejską oraz kulturową opartą przede wszystkim na potencjale jeziora Sępoleńskiego. Obszar wymaga podjęcia działań związanych z poprawieniem estetyki zabudowy oraz sposobu zagospodarowania terenów, nasycenia przestrzeni zielenią urządzoną oraz realizacji sieci powiązań pieszo-rowerowych. Podjęte działania powinny podkreślać rangę i atrakcyjność całego obszaru funkcjonalnego oraz najważniejszych jego elementów - ulic, ciągów pieszych, przestrzeni zielonych). Ważnym elementem kształtowania tego obszaru jest również wspieranie modernizacji i podnoszenia jakości przestrzeni mieszkaniowych zlokalizowanych w centrum. Należy dążyć do poprawienia komfortu zamieszkiwania poprzez podnoszenie funkcjonalności, atrakcyjności i estetyki budynków mieszkalnych oraz ich otoczenia, a także zmniejszania konfliktów przestrzennych i funkcjonalnych na terenach zabudowy mieszkaniowej, m.in. poprzez kształtowanie właściwych proporcji przestrzeni zabudowanych do terenów zielonych urządzonych, rozwiązanie problemów parkingowych oraz budowanie prawidłowych relacji funkcji mieszkaniowych z funkcją ośrodka usługowego centrum.

- **Obszary funkcjonalne zabytkowych zespołów pałacowo-parkowych oraz dworsko-parkowych**, obejmują swoim zasięgiem miejscowości w których znajdują się zabytkowe założenia pałacowo-parkowe oraz dworsko-parkowe: Iłowa, Komierowo, Skarpa, Trzciany. Obszary oznaczone są na rysunku Studium pt. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego – planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna* symbolem „Z”. Są to obszary, które posiadają duży potencjał dla rozwoju turystyki, w których są zlokalizowane obiekty o unikatowych wartościach kulturowych. Należy tutaj koncentrować działania rewitalizacyjne założeń pałacowo-parkowych i założeń dworsko-parkowych oraz innych elementów zabytkowych, zintegrowanych z inwestycjami poprawiającymi funkcjonowanie oraz jakość infrastruktury komunikacyjnej oraz technicznej. Należy wspierać działania polegające na adaptacji obiektów zabytkowych na cele hotelowe oraz uzdrowiskowe (centrum relaksu i odnowy, spa itp.). Planuje się wzmocnienie znaczenia poszczególnych obszarów jako odrębnych, identyfikowalnych założeń urbanistycznych o wykształconych, czytelnych centrach, porządkujących i spajających poszczególne układy w całość, przy jednoczesnym zachowaniu ich unikatowego, kameralnego charakteru. Należy dążyć do wzmocnienia powiązań wewnętrznych obszarów lokalnych centrów usługowych z obszarami historycznych